Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

DIREKTIVA SVETA

z dne 17. septembra 1974

o približevanju zakonodaje držav članic o zunanjih štrlečih delih motornih vozil

(74/483/EGS)

(EGT L 266, 2.10.1974, s. 4)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Komisije z dne 18. aprila 1979	L 128	1	26.5.1979
►**M2**	Direktiva Sveta 87/354/EGS, z dne 25. junija 1987	L 192	43	11.7.1987
►**M3**	Direktiva Sveta 2006/96/ES z dne 20. novembra 2006	L 363	81	20.12.2006

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pristopu Španije in Portugalske	L 302	23	15.11.1985
►**A2**	Akt o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	C 241	21	29.8.1994
►**A3**	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	33	23.9.2003

▼B

DIREKTIVA SVETA

z dne 17. septembra 1974

o približevanju zakonodaje držav članic o zunanjih štrlečih delih motornih vozil

(74/483/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti člena 100,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora,

ker se tehnične zahteve, ki jih morajo izpolnjevati motorna vozila skladno z nacionalno zakonodajo, med drugim nanašajo tudi na zunanje štrleče dele;

ker so te zahteve v posameznih državah članicah različne; ker je zato potrebno, da vse države članice bodisi poleg svojih obstoječih pravil ali namesto njih sprejmejo enake zahteve, da bi bilo mogoče uvesti postopek EGS-homologacije za vsak tip vozila na podlagi Direktive Sveta 70/156/EGS ([2]) z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil;

ker je priporočljivo sprejeti nekatere tehnične zahteve pravilnika ECE R 26 Ekonomske komisije ZN za Evropo („Enotni predpisi o homologaciji vozil glede na njihove zunanje štrleče dele“) ([3]), ki je priložen Sporazumu z dne 20. marca 1958 o sprejetju enotnih pogojev za homologacijo in vzajemnem priznavanju homologacije opreme in delov motornih vozil;

ker se te zahteve nanašajo na motorna vozila kategorije M_1 (mednarodna klasifikacija motornih vozil je navedena v Direktivi 70/156/EGS);

ker približevanje nacionalne zakonodaje, ki se nanaša na motorna vozila, zahteva vzajemno priznavanje pregledov, ki jih je opravila vsaka država članica na podlagi splošnih zahtev; ker morajo zaradi njegovega nemotenega delovanja takšen sistem uporabljati vse države članice z istim dnem,

([1]) UL C 55, 13.5.1974, str.14.
([2]) UL L 42, 23.2.1970, str. 1.
([3]) Ekonomska komisija ZN za Evropo, dokument E/ECE/324 / E/ECE/TRANS/505 } Rev 1 Add. 25.

▼B

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

V tej direktivi izraz „vozilo“ pomeni vsako motorno vozilo kategorije M_1 (opredeljeno v Prilogi I k Direktivi 70/156/EGS), izdelano za uporabo na cesti, z vsaj štirimi kolesi in z največjo konstrukcijsko določeno hitrostjo, ki presega 25 km/h.

▼M1

Člen 2

Nobena država članica ne sme zavrniti podelitve EGS-homologacije ali nacionalne homologacije za motorno vozilo ali za prtljažnike, nosilce za smuči ali radijske antene kot samostojne tehnične enote zaradi razlogov v zvezi z zunanjimi štrlečimi deli, če:

— vozilo izpolnjuje določbe prilog I in II glede zunanjih štrlečih delov,

— prtljažniki, nosilci za smuči ali radijske antene kot samostojne tehnične enote po členu 9a Direktive 70/156/EGS izpolnjujejo zahteve Priloge I.

Člen 3

1. Nobena država članica ne sme zavrniti registracije ali prepovedati prodaje, začetka uporabe ali uporabe katerega koli vozila zaradi razlogov v zvezi z zunanjimi štrlečimi deli, če ti izpolnjujejo zahteve iz Prilog I in II.

2. Nobena država članica ne sme prepovedati dajanja v promet prtljažnika, nosilca za smuči ali radijske antene kot samostojne tehnične enote po členu 9a Direktive 70/156/EGS zaradi razlogov v zvezi z zunanjimi štrlečimi deli, če so skladni s tipom, ki mu je bila podeljena homologacija na podlagi člena 2.

Člen 4

Država članica, ki podeljuje homologacije, sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da je obveščena o vsaki spremembi sestavnega dela ali značilnosti, ki jih obravnava točka 2.2 Priloge I. Pristojni organi te države članice odločijo, ali je treba na spremenjenem tipu opraviti nove preskuse in sestaviti novo poročilo. Če ti preskusi pokažejo, da niso izpolnjene zahteve te direktive, se takšne spremembe ne odobrijo.

▼B

Člen 5

Spremembe, ki so potrebne zaradi prilagajanja zahtev iz prilog I, II in III tehničnemu napredku, se sprejmejo po postopku, določenem v členu 13 Direktive 70/156/EGS.

Člen 6

1. Države članice sprejmejo in objavijo določbe, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1. junija 1975. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice uporabljajo te določbe od 1. oktobra 1975.

2. Takoj po notifikaciji te direktive države članice zagotovijo Komisiji pravočasno predložitev vseh predlogov zakonov in drugih predpisov, ki jih nameravajo sprejeti na področju, urejenem s to direktivo, da bi Komisija lahko poslala svoje pripombe.

▼B

Člen 7

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA I

SPLOŠNO, POMEN IZRAZOV, VLOGA ZA PODELITEV EGS-HOMOLOGACIJE, PODELITEV EGS-HOMOLOGACIJE, SPLOŠNE ZAHTEVE, POSEBNE ZAHTEVE, SKLADNOST PROIZVODNJE

1. SPLOŠNO

▼M1

1.1 Določbe te priloge se ne uporabljajo za zunanja vzvratna ogledala ali za vlečne krogle naprav za spenjanje vozil.

▼B

1.2 Namen teh določb je zmanjšati nevarnost ali resnost telesnih poškodb oseb, ki pri trku naletijo na nadgradnjo vozila ali pa jih le-ta oplazi. ►M1 To velja pri mirujočem in tudi pri premikajočem se vozilu. ◄

2. POMEN IZRAZOV

V tej direktivi:

2.1 izraz „homologacija vozila“ pomeni homologacijo tipa vozila glede na zunanje štrleče dele;

2.2 izraz „tip vozila glede na zunanje štrleče dele“ označuje kategorijo motornih vozil, ki se ne razlikujejo v takih bistvenih značilnostih, kakršna je oblika ali material zunanje površine;

▼M1

2.3 „zunanja površina“ pomeni zunanje dele vozila in vključuje pokrov motorja, pokrov prtljažnika, vrata, blatnike, streho, svetlobne in svetlobno-signalne naprave ter vidne dele ojačitve;

2.4 „talna črta“ pomeni črto, določeno, kakor sledi:

navpičen stožec z nedoločeno višino in s polovičnim kotom 30° se pomika ob obremenjenem vozilu tako, da se vedno in čim nižje dotika zunanje površine vozila. Talna črta je geometrijska sled teh dotikališč. Pri določanju talne črte se ne upoštevajo nastavki za dvigalke, izpušne cevi ali kolesa. Pri odprtinah na zunanji strani kolotekov se predpostavlja zamišljena površina, ki zvezno povezuje najbližje sosednje trdne dele. Odvisno od posameznega vozila je talna črta lahko na zunanjem delu odbijača ali pa na karoseriji pod odbijačem. Če se hkrati pojavljata dve ali več dotikališč, se za določanje talne črte uporabi nižje dotikališče;

2.5 „polmer zaobljenja“ pomeni polmer loka kroga, ki je najbližji zaobljeni obliki obravnavanega dela;

2.6 „obremenjeno vozilo“ pomeni vozilo, obremenjeno do največje tehnično dovoljene mase. Vozila, opremljena s hidropnevmatskim, hidravličnim ali pnevmatskim vzmetenjem ali z napravo za avtomatsko izravnavanje višine odvisno od obremenitve, se preskušajo v najneugodnejših običajnih pogojih za vožnjo po navedbi proizvajalca;

▼M1

2.7 „skrajni zunanji rob“ vozila pomeni glede na bočne strani vozila ravnino, ki je vzporedna s srednjo vzdolžno ravnino vozila in poteka skozi skrajni bočni rob vozila, in glede na prednji in zadnji del vozila ravnino, ki je pravokotna na ravnino in poteka skozi prednje in zadnje robove vozila, pri tem pa se ne upoštevajo:

2.7.1 pnevmatike v bližini dotikališča s tlemi in priključki za ugotavljanje tlaka v pnevmatikah;

2.7.2 naprave za preprečevanje drsenja koles, ki so morda vgrajene na kolesih;

2.7.3 vzvratna ogledala;

2.7.4 bočne smerne svetilke, gabaritne svetilke, prednje in zadnje pozicijske svetilke in parkirne svetilke

2.7.5 in glede na prednji in na zadnji del vozila deli, vgrajeni na odbijače, naprave za vleko vozila in izpušne cevi;

2.8 „višina štrlenja“ dela, vgrajenega na steno vozila, pomeni mero, določeno po metodi iz Priloge II, točka 2;

2.9 „nazivna črta stene“ pomeni črto skozi dve točki, ki ju predstavlja središče krogle v trenutku prvega in zadnjega stika s štrlečim delom med merilnim postopkom, opisanim v Prilogi II, točka 2.2.

3. VLOGA ZA PODELITEV EGS-HOMOLOGACIJE

3.1 **Vloga za podelitev EGS-homologacije za tip vozila glede na zunanje štrleče dele**

3.1.1 Vlogo za podelitev EGS-homologacije za tip vozila glede na zunanje štrleče dele vloži proizvajalec vozila ali njegov pooblaščeni zastopnik.

3.1.2 Vlogi se priložijo naslednji dokumenti v trojniku:

3.1.2.1 fotografije prednjega, zadnjega ter bočnih delov vozila, posnete pod kotom od 30° do 45° proti srednji navpični ravnini vozila;

3.1.2.2 risbe odbijačev;

3.1.2.3 kjer pride v poštev, risbe določenih zunanjih štrlečih delov, in če je treba, določenih delov zunanje površine vozila, kakor je navedeno v točki 6.9.1.

3.1.3 Vozilo, predstavnik tipa, ki ga je treba homologirati, se predloži tehnični službi, pristojni za opravljanje homologacijskih preskusov. Na zahtevo tehnične službe se predložijo tudi določeni deli ali vzorci uporabljenih materialov.

3.2 **Vloga za podelitev EGS-homologacije za prtljažnike, nosilce za smuči ali radijske antene kot samostojne tehnične enote**

3.2.1 Vloge za podelitev EGS-homologacije za prtljažnike, nosilce za smuči ali radijske antene kot samostojne tehnične enote po členu 9a Direktive 70/156/EGS vloži proizvajalec vozila ali proizvajalec navedenih samostojnih tehničnih enot ali njun pooblaščeni zastopnik.

3.2.2 Za vsak tip vsake izmed naprav, navedenih v točki 3.2.1 zgoraj, se vlogi priložijo:

3.2.2.1 dokumenti, v katerih so opisane tehnične značilnosti samostojne tehnične enote, in navodila za uporabo, ki so pri prodaji priložena vsaki samostojni tehnični enoti, v treh izvodih;

▼M1

3.2.2.2 vzorec tipa samostojne tehnične enote. Če homologacijski organ meni, da je potrebno, lahko zahteva še en vzorec. Na vzorcih mora biti jasno in neizbrisno navedena oznaka iz člena 9a(3) Direktive 70/156/EGS. Poleg tega mora biti na prtljažnikih in na nosilcih za smuči predviden prostor za številko EGS-homologacije, ki bo nameščena pozneje. Pred homologacijsko številko mora biti črkovna oznaka države, ki je podelila homologacijo ►A1 [1] ◄.

4. EGS-HOMOLOGACIJA

(4.1)

(4.2)

(4.3)

(4.4)

(4.4.1)

(4.4.2)

(4.5)

4.6 Certifikatu o EGS-homologaciji je treba priložiti obrazec, ki ustreza vzorcu v Prilogi III.

4.6.1 Če je homologacija podeljena za vlogo na podlagi točke 3.1, se certifikatu o homologaciji priloži obrazec, skladen z vzorcem iz Priloge III.

4.6.2 Če je homologacija podeljena za vlogo na podlagi točke 3.2, se izda obrazec, skladen z vzorcem iz Priloge IV.

4.6.3 Če se vloga na podlagi točke 3.1 sklicuje na obrazec iz Priloge IV, se preskusi vozila glede na zunanje štrleče dele ustrezno omejijo. V takih primerih se homologacijskemu certifikatu za vozilo priloži homologacijski certifikat za samostojno tehnično enoto.

▼B

5. SPLOŠNE ZAHTEVE

5.1 Določbe te priloge se ne uporabljajo za tiste dele zunanje površine vozila, ki so pri obremenjenem vozilu z zaprtimi vrati, okni, pokrovi itd. bodisi:

5.1.1 više od 2 & ;m ali

5.1.2 pod talno črto ali pa

▼M1

5.1.3 so nameščeni tako, da se jih pri statičnih pogojih in tudi pri vožnji ni mogoče dotakniti s kroglo s premerom 100 mm.

▼B

5.2 Na zunanji površini vozil ne sme biti navzven usmerjenih koničastih ali ostrih delov ali navzven štrlečih delov, katerih oblika, mere, usmeritev ali trdota bi lahko povečala nevarnost ali resnost poškodb oseb, ki pri trku naletijo na zunanjo površino ali pa jih le-ta oplazi.

5.3 Na zunanji površini vozil ne sme biti navzven usmerjenih delov, ob katere bi se pešec, kolesar ali motorist lahko zataknil.

▼M1

5.4 Polmer zaobljenja pri nobenem štrlečem delu zunanje površine vozila ne sme biti manjši od 2,5 mm. Ta zahteva ne velja za dele zunanje površine s štrlino, manjšo od 5 mm, vendar morajo biti navzven usmerjeni robovi takšnih delov posneti, razen če so štrline teh delov manjše od 1,5 mm.

▼B

5.5 Štrleči deli zunanje površine, izdelani iz materiala s trdoto največ 60 po Shoru A, imajo lahko polmer zaobljenja manjši od 2,5 mm. ►M1

[1] B = Belgija, D = Nemčija, DK = Danska, E = Španija, F = Francija, ►M2 EL = Grčija ◄, I = Italija, IRL = Irska, L = Luksemburg, NL = Nizozemska, P = Portugalska, UK = Združeno kraljestvo ►A2 , 12 = Avstrijo, 17 = Finsko, 5 = Švedsko ◄ ►A3 , 8 = Češko, 29 za Estonijo, CY = Ciper, 32 = Latvijo, 36 = Litvo, 7 = Madžarsko, MT = Malto, 20 = Poljsko, 26 = Slovenijo, 27 = Slovaško, ◄ ►M3 34 = Bolgarijo, 19 = Romunijo. ◄

▼B

Meritev trdote se opravi, ko je preskušani del vgrajen na vozilu. Če meritve trdote ni mogoče opraviti po Shoru A, se za vrednotenje uporabijo primerjalne meritve. ◄

▼M1

5.6 Določbe gornjih točk 5.1 do 5.5 se uporabljajo poleg posebnih zahtev iz točke 6, razen kadar je v teh posebnih zahtevah predvideno drugače.

▼B

6. POSEBNE ZAHTEVE

6.1 **Okraski**

6.1.1 Okraski, ki štrlijo več kakor 10 mm nad površino, ki jih obdaja, se morajo pri sili 10 daN, ki deluje v njihovi najbolj izpostavljeni točki v poljubni smeri, v ravnini, ki poteka približno vzporedno s površino, na katero so pritrjeni, bodisi podati, sneti ali pa se ukriviti. Te določbe se ne uporabljajo za okraske na rešetkah pred hladilnikom, na katere se nanašajo samo splošne zahteve iz točke 5. ►M1 Za delovanje s silo 10 daN se uporabi okroglo udarno telo s ploskim dnom s premerom največ 50 mm. Če to ni mogoče, se uporabi enakovredni postopek. Ko se okraski podajo, snamejo ali ukrivijo, štrline preostalih štrlečih delov ne smejo biti večje od 10 mm. V vsakem primeru morajo ti štrleči deli izpolnjevati določbe točke 5.2. Če je okrasek vgrajen na podlagi, se ta podlaga šteje za del okraska in ne kot del nosilne površine. ◄

6.1.2 Zahteve iz gornje točke 6.1.1 se ne nanašajo na zaščitne trakove ali ščitnik na zunanji površini; morajo pa biti trdno pritrjeni na vozilo.

▼M1

_____

▼B

6.2 **Žarometi**

6.2.1 Štrleče zaslonke in obrobe žarometov so dovoljene, če njihova izbočina, merjena od zunanje prozorne površine žarometa, ni večja od 30 mm in če je njihov polmer zaobljenja najmanj 2,5 mm. ►M1 Če je žaromet vgrajen za dodatno prozorno površino, se meri štrlenje od zunanje prozorne površine. Določanje štrlečih delov se opravi po postopku iz točke 3 Priloge II. ◄

6.2.2 Pogrezljivi žarometi morajo ustrezati zahtevam iz točke 6.2.1 zgoraj v delovni in pogreznjeni legi.

▼M1

6.2.3 Določbe točke 6.2.1 zgoraj se ne uporabljajo za žaromete, pogreznjene v karoserijo ali ‚nadkrite‘ z deli karoserije, če ta izpolnjuje zahteve točke 6.9.1.

▼B

6.3 **Rešetke in reže**

▼M1

6.3.1 Zahteve iz točke 5.4 se ne uporabljajo za reže med fiksnimi ali gibljivimi elementi, vključno s tistimi, ki so deli rešetk za vstop ali izstop zraka in rešetk pred hladilnikom, če razdalja med sosednjimi elementi ne presega 40 mm in so te rešetke in reže potrebne za normalno delovanje vozila. Pri režah med 40 in 25 mm mora biti polmer zaobljenja najmanj 1 mm. Vendar, če je razdalja med dvema sosednjima elementoma enaka ali manjša od 25 mm, polmeri zaobljenja zunanjih površin elementov ne smejo biti manjši od 0,5 mm. Razdalja med dvema sosednjima elementoma rešetk in rež se določi po postopku iz točke 4 Priloge II.

▼B

6.3.2 Spoj prednje in bočne površine vsakega elementa, ki oblikuje rešetko ali režo, mora biti zaobljen.

6.4 **Brisalci vetrobranskega stekla**

▼M1

6.4.1 Brisalci vetrobranskega stekla morajo biti nameščeni tako, da je os brisalca prekrita z zaščitnim ohišjem, katerega polmer zaobljenja ustreza zahtevam točke 5.4 zgoraj in njegova zgornja površina ni

▼M1

manjša od 150 mm^2. Zaobljena ohišja morajo pri meritvi na oddaljenosti največ 6,5 mm od najbolj štrleče točke imeti štrlečo površino najmanj 150 mm^2. Te zahteve morajo izpolnjevati tudi brisalci zadnjega stekla in brisalci žarometov.

6.4.2 Točka 5.4 se ne uporablja za metlice brisalcev in njihove nosilce. Ti deli ne smejo imeti ostrih kotov niti koničastih delov ali ostrih robov.

▼B

6.5 **Odbijači**

▼M1

6.5.1 Konci odbijačev morajo biti zaviti navznoter proti zunanji površini vozila, da ne bi kaj obviselo na njih. Da je ta zahteva izpolnjena, se šteje, če so odbijači utopljeni v karoserijo ali pa vgrajeni vanjo ali če so konci odbijačev tako zakrivljeni, da se jih ni mogoče dotakniti s kroglo s premerom 100 mm, in reža med koncem odbijača in okoliškim delom karoserije ni večja od 20 mm.

▼B

6.5.2 Deli odbijačev morajo biti izdelani tako, da so vsi togi deli, ki so obrnjeni navzven, zaobljeni s polmerom najmanj 5 mm.

▼M1

6.5.3 Zahteva iz točke 6.5.2 se ne uporablja za izbokline na odbijačih, za dele odbijačev ali za vdolbine, ki štrlijo iz površine manj kakor 5 mm, kot so zlasti pokrovi stikov odbijačev in šobe naprav za pranje žarometov; vendar morajo biti navzven štrleči robovi takih delov posneti, razen če ne štrlijo iz površine več kakor 1,5 mm.

6.6 **Ročaji, tečaji in gumbi na vratih, pokrovih prtljažnika in pokrovih motorja; pokrovi odprtin za natakanje goriva in pokrovi posod za gorivo**

6.6.1 Ti deli lahko pri ročajih na vratih ali prtljažnikih štrlijo največ 40 mm, v vseh drugih primerih pa največ 30 mm.

6.6.2 Če so ročaji na bočnih vratih vrtljivi, morajo izpolnjevati eno izmed dveh naslednjih zahtev:

6.6.2.1 Pri ročajih, ki so vrtljivi vzporedno z ravnino vrat, morajo biti njihovi odprti deli obrnjeni nazaj. Konci takih ročajev morajo biti zakrivljeni navznoter proti površini vrat in se premikati v vdolbini v vratih.

6.6.2.2 Ročaji, ki se pri odpiranju odklanjajo navzven v katerikoli smeri, ki ni vzporedna z ravnino vrat, morajo biti v zaprti legi utopljeni v okoliško pločevino ali vključeni v zaščitno oblogo. Prosti del takega ročaja mora biti usmerjen nazaj ali pa navzdol.

Ročaji, ki ne izpolnjujejo zadnjega pogoja, se kljub temu lahko štejejo za ustrezne, če:

— imajo neodvisen mehanizem za vračanje v izhodiščno lego,

— v primeru, da se tak mehanizem pokvari, ne morejo štrleti iz površine več kakor 15 mm,

— v tako odprti legi izpolnjujejo določbe točke 5.4 in

— njihova končna površina, merjena na oddaljenosti, ki ni večja od 6,5 mm od najbolj izpostavljene točke, ni manjša od 150 mm^2.

6.7 **Kolesa, kolesne matice, pokrovi pest in kolesni pokrovi**

▼B

6.7.1 Zahteve točke 5.4 se ne uporabljajo.

▼M1

6.7.2 Kolesa, kolesne matice, pokrovi pest in kolesni pokrovi ne smejo imeti koničastih ali ostrih delov, ki štrlijo prek zunanje površine kolesnega obroča. Krilne matice niso dovoljene.

▼B

6.7.3 Noben del kolesa, razen pnevmatike, ki je pri vožnji naravnost nad vodoravno ravnino, potekajočo skozi os kolesa, ne sme štrleti prek navpične projekcije zunanje površine ali nadgradnje v vodoravno ravnino. Če je zaradi funkcionalnosti upravičeno, lahko kolesni pokrovi, ki pokrivajo kolesne matice in pokrove pest, štrlijo prek zunanje površine oziroma nadgradnje, če polmer zaobljenja štrlečega

▼B

dela ni manjši od 30 mm in če je štrlina iz navpične projekcije manjša od 30 mm.

6.8 **Robovi pločevine**

6.8.1 Ostri robovi pločevine, na primer žlebovi za vodo in vodila pomičnih vrat, so dovoljeni samo, če so zaviti ali prekriti s ščitnikom, ki ustreza zahtevam te priloge, ki se nanj nanašajo. ►M1 Nezaščiteni rob se šteje za primerno zavihanega, če je zakrivljen nazaj za približno 180° ali pa je zakrivljen proti karoseriji tako, da se ga ni mogoče dotakniti s kroglo s premerom 100 mm. ◄

6.9 **Stene nadgradnje**

6.9.1 Polmer zaobljenja gub in robov v stenah nadgradnje je lahko manjši od 2,5 mm, če ni manjši od ene desetine višine štrline „H“, zmerjene po postopku iz ►M1 Prilogi II, točka 1. ◄

6.10 **Bočni deflektorji**

6.10.1 Robovi bočnih deflektorjev, ki so obrnjeni navzven, morajo imeti polmer zaobljenja najmanj 1 mm.

▼M1

6.11 **Nastavki za dvigalko in konci izpušnih cevi**

6.11.1 Nastavki za dvigalko in konci izpušne(-ih) cevi ne smejo štrleti več kakor 10 mm prek navpične projekcije talne linije vozila navpično nad njimi. Kot izjema tej zahtevi lahko izpušna cev štrli več kakor 10 mm prek navpične projekcije talne linije, če se konča z zaokroženimi robovi in je polmer zaobljenja najmanj 2,5 mm.

6.12 **Vstopne in izstopne lopute za zrak**

6.12.1 Vstopne in izstopne lopute za zrak morajo izpolnjevati zahteve točk 5.2, 5.3 in 5.4 v vseh legah uporabe.

6.13 **Streha**

6.13.1 Strehe, ki se odpirajo, se preverjajo samo v zaprti legi.

6.13.2 Kabrioleti se preverjajo z dvignjeno in spuščeno streho.

6.13.2.1 Pri spuščeni strehi se ne preverja notranjost vozila pod namišljeno površino, ki bi jo tvorila streha, če bi bila dvignjena.

6.13.2.2 Če je pokrivalo vzvodja strehe pri spuščeni strehi predvideno kot del standardne opreme, se vozilo preskuša z nameščenim pokrivalom.

6.14 **Okna**

6.14.1 Okna, ki se odpirajo navzven prek zunanje površine vozila, morajo v vseh legah uporabe ustrezati naslednjim določbam:

6.14.1.1 noben izpostavljeni del okna ni obrnjen naprej;

6.14.1.2 noben del okna ne štrli prek najbolj izpostavljenega dela vozila.

6.15 **Nastavki za registrske tablice**

6.15.1 Podporni nastavki, ki jih je proizvajalec vozila predvidel za pritrjevanje registrskih tablic, morajo ustrezati zahtevam točke 5.4 te priloge, če se jih je mogoče dotakniti s kroglo s premerom 100 mm, ko je registrska tablica pritrjena po navodilih proizvajalca vozila.

6.16 **Prtljažniki in nosilci za smuči**

6.16.1 Prtljažniki in nosilci za smuči morajo biti pritrjeni na vozilo tako trdno, da povezava lahko prenaša vodoravne sile, vzdolžne in tudi prečne, ki so po svoji velikosti najmanj enake dovoljeni navpični obremenitvi prtljažnika, kakor je to določil njegov proizvajalec. Za preskus prtljažnika ali nosilca za smuči, pritrjenega na vozilo po navodilu proizvajalca, preskusna obremenitev ne sme biti točkovna.

6.16.2 Površine, ki se jih je po montaži prtljažnika ali nosilca za smuči mogoče dotakniti s kroglo s premerom 165 mm, ne smejo imeti delov, katerih polmer zaobljenja je manjši od 2,5 mm, razen če se lahko uporabijo določbe iz 6.3.

6.16.3 Pritrdilni elementi, kot so vijaki, ki jih je mogoče pritrditi ali popustiti brez uporabe orodja, ne smejo štrleti za več kakor 40 mm nad površine, obravnavane v 6.16.2; velikost štrline se določi po metodi,

▼M1

opisani v Prilogi II, točka 2, s tem da se uporabi krogla s premerom 165 mm v vseh tistih primerih, kjer se uporablja metoda po točki 2.2 navedene priloge.

6.17 **Radijske sprejemne in oddajne antene**

6.17.1 Radijske sprejemne in oddajne antene morajo biti pritrjene na vozilo tako, da so njihovi prosti deli v vsaki legi uporabe po določilih proizvajalca manj kakor 2& ;m nad površino cestišča. Biti morajo tudi znotraj prostora, ki ga omejujejo navpične ravnine, ki so 10 cm znotraj najbolj izpostavljenih delov vozila, kakor je to določeno v točki 2.7.

6.17.2 Antene morajo biti pritrjene na vozilo, po potrebi pa tudi njihovi prosti konci omejeni v gibanju, tako, da noben del antene ne more prodreti prek skrajnih zunanjih robov vozila, kakor je določeno v točki 2.7.

6.17.3 Stebla antene imajo lahko polmer zaobljenja manjši od 2,5 mm, vendar mora biti prosti konec opremljen s trdno kapo, katere polmer zaobljenja ne sme biti manjši od 2,5 mm.

6.17.4 Podnožja anten ne smejo štrleti iz površine več kakor 30 mm, merjeno skladno s postopkom iz Priloge II, točka 2. Pri antenah, ki imajo v podnožju vgrajen ojačevalec, pa lahko podnožje štrli iz površine do 40 mm.

6.18 **Navodila za vgradnjo**

6.18.1 Prtljažnikov, nosilcev za smuči in radijskih anten, homologiranih kot samostojne tehnične enote, ni dovoljeno dati v prodajo, prodati ali kupiti, če niso opremljene z navodilom za vgradnjo. Navodilo za vgradnjo mora vsebovati dovolj informacij, da je mogoče homologirane sestavne dele vgraditi na vozilo tako, da to ustreza zahtevam iz točk 5 in 6. Zlasti mora biti navedena pravilna lega teleskopskih anten.

▼B

(7.)

(7.1)

(7.1.1)

(7.1.2)

(7.2)

8. SKLADNOST PROIZVODNJE

(8.1)

8.2 Zaradi preverjanja skladnosti s homologiranim tipom je treba opraviti zadostno število preskusov naključnih vzorcev vozil iz serijske proizvodnje.

(9.)

(9.1)

(9.2)

(10.)

▼B

PRILOGA II

▼M1

NAČIN DOLOČANJA MER ŠTRLEČIH DELOV IN REŽ

1. NAČIN DOLOČANJA VIŠINE ŠTRLENJA GUB IN ROBOV V STENAH NADGRADNJE

▼B

►M1 1.1 ◄ Višina H štrlečega dela se določi grafično glede na obod kroga s premerom 165 mm, ki je z notranje strani tangencialen na zunanji obris zunanje površine na delu, ki se preverja.

►M1 1.2 ◄ H je največja vrednost razdalje, merjene vzdolž ravne črte, ki poteka skozi središče kroga s premerom 165 mm med obodom tega kroga in zunanjim obrisom štrlečega dela (glej sliko 1).

►M1 1.3 ◄ Če se s krogom s premerom 100 mm ni mogoče z zunanje strani dela zunanjega obrisa dotakniti zunanje površine v delu, ki se preverja, se kot obris te površine upošteva obod kroga s premerom 100 mm med njegovimi dotikališči z zunanjim obrisom (glej sliko 2).

►M1 1.4 ◄ Proizvajalec mora predložiti risbe potrebnih prerezov zunanje površine, da se lahko izmeri višina navedenih štrlečih delov.

▼M1

2. NAČIN DOLOČANJA MER ŠTRLINE SESTAVNEGA DELA, VGRAJENEGA NA ZUNANJI POVRŠINI

2.1 Mera štrline nekega dela, vgrajenega na konveksni površini, se lahko določi neposredno ali pa s pomočjo risbe ustreznega prereza tega dela, ko je vgrajen.

2.2 Če mere štrline dela, vgrajenega na površini, ki ni konveksna, ni mogoče določiti z merjenjem, se določi s pomočjo največjega odstopanja oddaljenosti središča krogle s premerom 100 mm od nazivne črte površine, ko se krogla premika po površini tako, da se nepretrgoma dotika tega dela. Na sliki 3 je prikazan primer uporabe tega postopka.

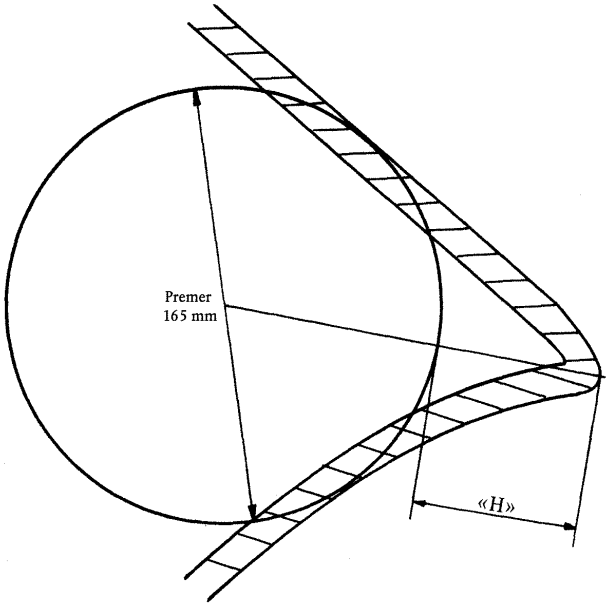
3. NAČIN DOLOČANJA ŠTRLIN POKROVOV IN OBROB ŽAROMETOV

3.1 Štrlina prek zunanje površine žarometa se meri vodoravno od točke dotika krogle s premerom 100 mm, kakor je prikazano na sliki 4.

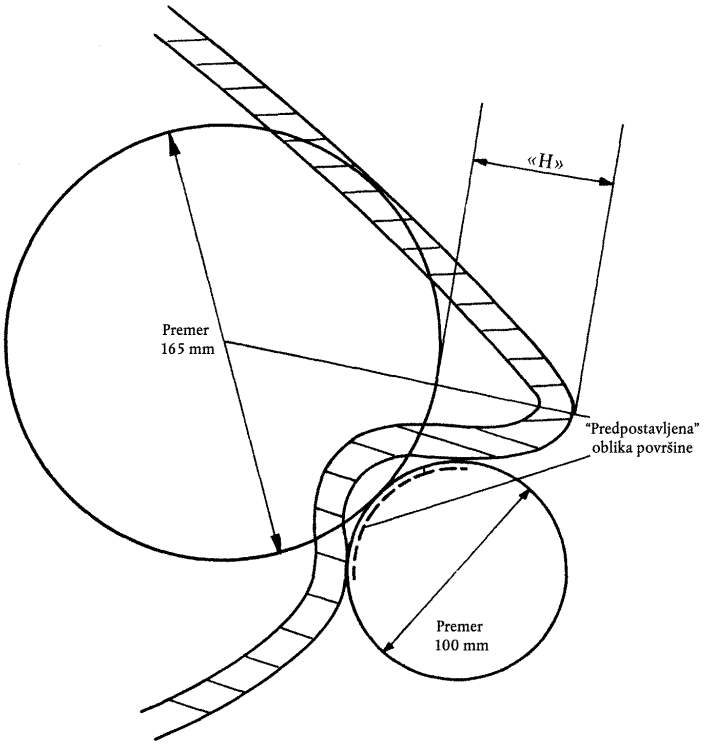
4. NAČIN DOLOČANJA MERE REŽE ALI PROSTORA MED ELEMENTI REŠETKE

4.1 Mera reže ali prostora med sosednjima elementoma rešetke se določi s pomočjo razdalje med dvema ravninama, ki potekata skozi točke dotika krogle in navpično na črto, povezujočo te točke dotika. Na slikah 5 in 6 so podani primeri uporabe tega postopka.

▼B

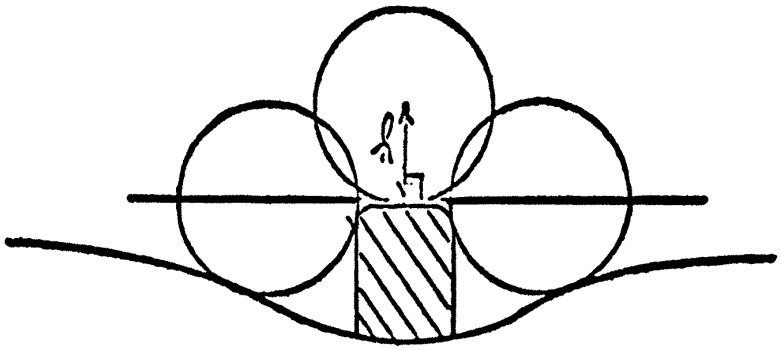

Slika 1

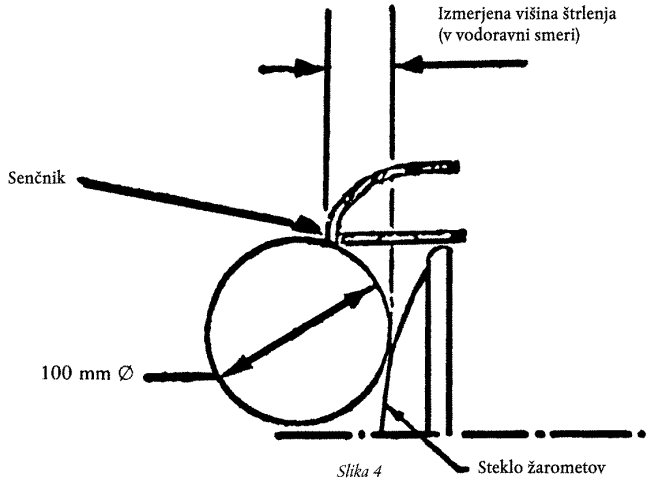

Slika 2

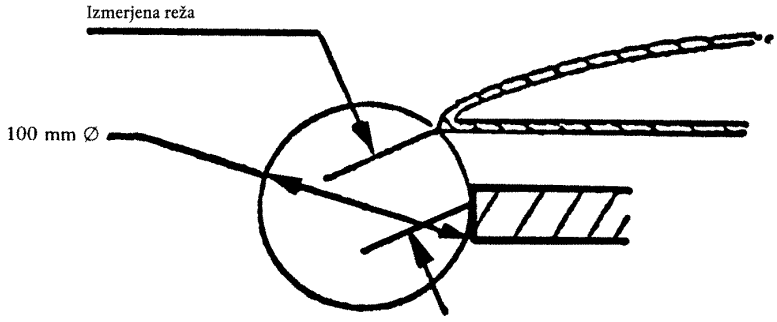
▼**M1**

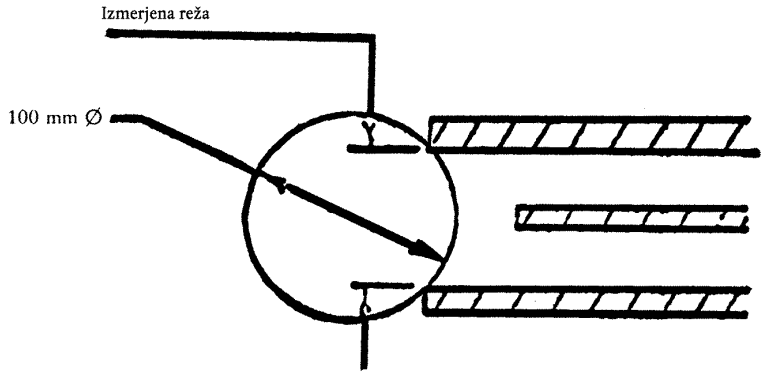
Slika 3

Slika 4

Slika 5

Slika 6

▼M1

PRILOGA III

VZOREC

▼B

►(1)

Ime homologacijskega organa

PRILOGA K CERTIFIKATU O EGS-HOMOLOGACIJI GLEDE NA ZUNANJE ŠTRLEČE DELE

(Člena 4(2) in 10 Direktive Sveta z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil)

Ob upoštevanju sprememb skladno z Direktivo 79/488/EGS ◄

Št. homologacije: .....

1. Znamka ali oznaka vozila: .....
2. Tip vozila: .....
3. Ime in naslov proizvajalca: .....

   .....
4. Ime in naslov pooblaščenega zastopnika proizvajalca, če je primerno: .....

   .....
5. Datum oddaje vozila v postopek za homologacijo: .....
6. Tehnična služba, pristojna za opravljanje homologacijskih preskusov: .....

   .....
7. Datum poročila, ki ga je izdala ta služba: .....
8. Številka poročila, ki ga je izdala ta služba: .....
9. Homologacija glede na zunanje štrleče dele se podeli/zavrne: (1).....

   .....
10. Kraj: .....
11. Datum: .....
12. Podpis: .....
13. Priloženi so naslednji dokumenti, označeni z gornjo homologacijsko številko:

    ..... fotografij prednjega dela, zadnjega dela in bočnih delov vozila;

    ..... risb odbijačev z merami in po potrebi

    ..... risb nekaterih zunanjih štrlečih delov.

(1) Neustrezno črtati.

►(1) M1

▼M1

PRILOGA IV

VZOREC

(Največji format: A4 (210 x 297 mm))

Ime homologacijskega organa

CERTIFIKAT O EGS-HOMOLOGACIJI SAMOSTOJNE TEHNIČNE ENOTE

(Člen 9a Direktive Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil)

Samostojna tehnična enota: tip prtljažnika, nosilca za smuči, radijske sprejemne ali oddajne antene [1]

Št. EGS-homologacije samostojne tehnične enote

1. Blagovna znamka: .....
2. Tip: .....
3. Ime in naslov proizvajalca: .....
   .....
4. Po potrebi ime in naslov pooblaščenega zastopnika proizvajalca, če obstaja: .....
   .....
5. Značilnosti samostojne tehnične enote: .....
   .....
6. Morebitne omejitve pri uporabi, če obstajajo, in navodila za vgradnjo: .....
   .....
7. Datum predaje vzorca za podelitev EGS-homologacije za samostojno tehnično enoto: .....
8. Tehnična služba: .....
9. Datum poročila o preskusu, ki ga je izdala ta služba: .....
10. Številka poročila o preskusu, ki ga je izdala ta služba: .....
11. EGS-homologacija za prtljažnik, nosilec za smuči, radijsko sprejemno ali oddajno anteno [1] kot samostojno tehnično enoto se podeli/zavrne [1].
12. Kraj: .....
13. Datum: .....
14. Podpis: .....
15. Temu certifikatu so priloženi naslednji dokumenti, označeni z zgornjo številko EGS-homologacije za samostojno tehnično enoto ..... (po potrebi izpolniti)
16. Opombe: .....

---

[1] Neustrezno črtati.